

N:o 78.

*Af herr Nils Petersson i Runtorp m. fl., angående ändring af 40 §
i reglementet för riksgäldskontoret.*

I en till 1888 års revisionsberättelse rörande riksgäldskontoret afgifven reservation hafva vi tillåtit oss att om herrar fullmäktiges åtgärd att för konvertering af äldre statslån upptaga ett nytt utländsk sådant på 30,000,000 riksmark, ouppsägbart från långifvarnes sida, yttra följande:

Upptagandet af ifrågavarande lån synes oss vara första steget till bildandet af en utländsk statsskuld, som för all framtid kommer att kvarstå oförminskad, när det icke torde vara antaligt, att låntagaren någonsin kommer att begagna sig af den honom förbehållna rätten att uppsäga lånet, då han i sådant fall antagligen vore tvungen att med fulla nominalbeloppet gälda det lån, vid hvars erhållande han fått vidkännas 17 procent kapitalrabatt, en kapitalminskning som torde vara ofördelaktigare än $\frac{1}{2}$ procent ränteförhöjning.

Konverteringen af efter en bestämd plan på en viss tid amortisabla statslån till lån utan amortering medför också den följd, att de medel, som förut måst användas till fullgörande af den föreskrifna amorteringen, blifva disponibla för andra ändamål. Egandet af en sådan tillgång innebär, efter vårt förmenande, en uppmuntran eller lockelse till förökandet af vår redan nu allt för stora statsskuld genom upptagande af nya lån, sannolikt på samma vilkor som det nu ifrågavarande. För vår del hade vi ansett klokare att förskona Riksdagen, till hvilken så många mer eller mindre grundade anspråk på anslag framställas, från en dylik frestelse.

I § 40 af riksgäldskontorets reglemente bemyndigas nämnda kontor att för beredande af tillgång till försträckningar till olingslånefonden försälja obligationer i svenskt mynt, ouppsägbara från långgifvarens sida. Af detta stadgande anse vi oss kunna draga den slutsatsen, att det varit Riksdagens mening att förbehålla dylika ouppsägbara obligationer för den inhemska marknaden, ehuru vi icke kunna annat än medgifva, att i nämnde § icke finnes något förbud för fullmäktige att för konvertering äfven utomlands upptaga från långgifvarens sida ouppsägbara statslån.

Då vi fortfarande anse, att konverteringen af våra jernvägsån till lån utan stadgad amorteringsskyldighet skulle vara för vår stads-hushållning menligt, och att ett uppreparande af denna fullmäktiges åtgärd vid följande konverteringar bör om möjligt förekommas eller åtminstone icke bör tillstodjas, utan att Riksdagen sjelf särskildt om denna viktiga fråga bestämdt uttalat sin mening, hemställa vi,

att vid utfärdande af nytt reglemente för Riksgäldskontoret måtte i den paragraf, som handlar om fullmäktiges uppdrag att för konvertering af äldre lån eller för möjligen förekommande nya jernvägs-kostnader upptaga lån genom försäljning af obligationer, införas den bestämmelsen, att, utöfver de obligationer, som höra till senast avslutade lån, nya sådana statens skuldförbindelser, förskrifna utan stadgad återbetalningsskyldighet, icke må kunna utfärdas, innan frågan derom varit Riksdagens pröfning understald.

Stockholm den 26 januari 1889.

<i>Nils Petersson,</i>	<i>J. Andersson,</i>	<i>Anders Svensson,</i>	<i>Ivar Månsson.</i>
fr. Kalmar län.	fr. Jönköpings län.	i Lösen.	